

et Ønske, som Udvalgets ærede Majoritet har lagt for Dagen ved det af samme stillede Forslag; men jeg kan ikke Andet end fremdeles fremhæve, hvad der nu allerede er sagt fra saamange Sider, at dette Forslag vistnok paa ingen Maade er consequent, og ikke lader sig saaledes begrunde, at det turde have sin rette Plads i denne Lov. Idet jeg endnu kun skal henvise til, hvad der er blevet saa tilstrækkeligt fremhævet af Andre, nemlig de Farer, hvorfor Lovens Skiebne i det Hele kan blive udsat ved at gaae ind paa dette Forslag, skal jeg tillade mig at fremsætte et Spørgsmaal med Hensyn til dette Forslag. Det er nemlig ikke ganske klart, hvorledes der derefter skal forholde sig med Jagtretten paa leiet Jord. Naar ifølge Udvalgets Majoritets Forslag Jagtretten i det Hele bliver afløst paa et Gods, hedder det sig, at det kun skal være Livsfæstere, der have Ret til at fordrø denne Aflysning; men jeg veed ikke, om det har været Hensigten, at Livsfæsterne ogsaa skulde have Jagtret paa leiede Jorder, paa Huusmands Lødder, som ligge inde i Godsset. Jagtretten paa Godsset skal ophøre, og, naar den da skal overdrages ikke Brugerens, men Livsfæsterens, fremkommer et underligt Forhold; thi, naagtet Eieren mister sin Jagtret, faaer herefter ikke Brugerens den, men derimod en Anden, som er livsvarig Bruger. Eller, dersom maaffee Leieren skal faae den, saa afviser man atter fra det Princip, som fremtræder i Begyndelsen af den foreslaaede Paragraph, nemlig, at det kun er Livsfæstere, som skulle kunne fremsætte Fordring paa Jagtrettens Aflysning. Jeg troer, at det er et saa vanskeligt Terrain, man er kommet ind paa ved dette Forslag, at det vistnok vilde være i Sagens Interesse, om man ikke vilde gaae videre derpaa.

Formanden: Jeg maatte maaffee tillade mig for den fremtidige Discussions Skyld at bemærke, at Spørgsmaalet, om Jagtretten bør afløses paa anden Mands Grund, allerede tidligere er afgjort ved Afstemningen over § 9, og at det altsaa ikke hører til Discussionen af det Affnit, som nu staaer under Behandling. Jeg erkjender vel, at den høitærede Indenrigsminister har havt Anledning til at berøre dette Spørgsmaal, en Anledning, der var

givet ham af den ærede 5te Landstingsmand for 1ste Valgkreds (Ørsted); men jeg bemærker det kun, for at denne Gjenstand ikke fremdeles skal komme under Discussion.

M. P. Bruun: Jeg tør vel benytte min Ret til med et Par Ord at modvivere min Afstemning, uden at gaae videre ind i Sagens Realitet. Det er maaffee det ærede Things Medlemmer bekendt, og det fremgaaer i alt Fald af Landbocommissionens Forhandlinger, at jeg efter min Anskuelse i denne Sag aldeles maatte være enig med det ærede Majoritets Indstilling ved denne Paragraph, ja, at jeg snarere maatte gaae ikke saalibet videre. Det er derfor jeg vil tillade mig at yttre, at naar jeg desuagtet i Dag agter at stemme mod Committee's Majoritets Indstilling, skeer det, ved Siden af den høitagtede Premierministers Udtalelse idag, fornemmelig i den bestemte Forventning, at der ved en Forandring i § 16, ved en Bestemmelse med Hensyn til Bildt-Skadeserstatning, vil ved 3die Behandling af sagkyndige Medlemmer her i Thinget, hvortil jeg ikke hører, kunne bringes en saadan Forandring ind i Loven, at de Interesser, jeg fornemmelig ønsker varetagne, herved kunde skee Fyldest. — Jeg skal endnu kun tillige tillade mig at yttre, at den af min ærede Nabo (Holberg) bebudede Agitation skal jeg med den fuldkomneste Rolighed imødesee. Jeg troer, at jeg skal være istand til at forsvare min Afstemning for Enhver, og navnlig — hvad jeg troer er det Vigtigste — at jeg skal kunne forsvare den for mig selv. (Bravo!)

Rierregaard: Hvad jeg endnu skulde udbede mig det ærede Things Tilladelse til korteligt at yttre, staaer nærmest i Forhold til, hvad der blev yttret af en æret Taler, der i dette Dieblis, saavidt jeg seer, ikke er tilstede i Salen (En Stemme: Jo!). Om Forlæbelse! — Jeg skal nemlig med Hensyn til nogle saa Punkter, som af ham bleve berørte, tillade mig følgende korte Bemærkninger. Han yttrede, at jeg havde brugt saa stærke Ord om „Fadermord og Hjerteknusen“ med mere deslige, at han var bange for, at han skulde blive regnet til den Klasse, og at han kun fattede Mod til at taale det, forsaavidt det maatte være Meningen, at man skulde være en Fadermorder